

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.099 van 20 maart 2000
in de zaak A. 84.264/X-8963.**

In zake : Arthur VANEMPTEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. HAMELS,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

tussenkomen de partij :

de n.v. DE VLOER,
gevestigd te 3020 HERENT,
Vloerstraat 71.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Arthur VANEMPTEN op 21 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 april 1999 van de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent tegen het besluit van 26 november 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan de n.v. DE VLOER de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een cafetaria, de aanleg van twee nieuwe tennisbanen, het overdekken van twee tennisterreinen door middel van luchtdraaghallen, het plaatsen van verlichtingsmasten, het aanleggen van verharding voor beachvolley en petanquebanen op percelen gelegen te

Herent, Vloerstraat, kadastraal bekend sectie E, nrs. 156f, 157d en 157e;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. PISSENS die, loco Advocaat J. HAMELS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. DECKMIJN die, loco Advocaat M. KIEKENS verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. DE VLOER met een verzoekschrift van 9 juni 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker woonachtig is in de Vloerstraat te Herent; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent bij

besluit van 25 januari 1988 aan Christiaan DE COCQ de bouwvergunning heeft verleend voor het aanleggen van vijf tennisbanen op een perceel gelegen aan de Vloerstraat 69 te Herent op een perceel, kadastraal bekend sectie E, nrs. 156b en 157b; dat verzoeker tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld; dat dit beroep nog hangende is (A. 38.504); dat de Vlaamse Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting bij besluit van 18 juli 1989 het bijzonder plan van aanleg tot wijziging van het bij koninklijk besluit van 18 februari 1964 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding" genaamd, definitief aangenomen bij besluit van 30 juni 1987 van de gemeenteraad van Herent, heeft goedgekeurd; dat verzoeker ook tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld (A. 41.593); dat dit beroep nog hangende is; dat de n.v. DE VLOER op 11 mei 1998 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent een bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen van een cafetaria, de aanleg van twee nieuwe tennisbanen, het overdekken van twee tennisterreinen door middel van luchtdraaghallen, het plaatsen van verlichtingsmasten, het aanleggen van verharding voor beachvolley en petanquebanen op percelen gelegen aan de Vloerstraat te Herent, kadastraal bekend sectie E, nrs. 156f, 157d en 157e; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 6 juli 1998 de bouwvergunning heeft geweigerd; dat de n.v. DE VLOER op 29 juli 1998 beroep heeft ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie bij besluit van 26 november 1998 het beroep van de n.v. DE VLOER heeft ingewilligd en de gevraagde bouwvergunning heeft verleend; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent op 22 december 1998 beroep heeft ingesteld tegen deze inwilligingsbeslissing bij de Vlaamse regering; dat de Minister vice-president van de Vlaamse regering en

Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 15 april 1999 het beroep van het college van burgemeester en schepenen heeft verworpen, en beslist dat het besluit van 26 november 1998 van de bestendige deputatie haar rechtskracht herneemt;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 2 en artikel 14, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en machtsoverschrijding;

Overwegende dat verzoeker het middel uiteenzet met aanhaling van uittreksels uit het auditorsverslag over zijn beroep tegen het bij ministerieel besluit van 18 juli 1989 houdende goedkeuring van het door de gemeenteraad van Herent op 30 juni 1987 definitief aangenomen wijzigend bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding", samengevat doordat ingevolge voornoemde bepalingen het gewestplan blijft gelden tot het wordt vervangen na een herziening en het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de bepalingen ervan, en het aannemen en goedkeuren van een

bijzonder plan van aanleg dat afwijkt van een vroeger vastgesteld gewestplan enkel op wettige wijze mogelijk is wanneer tegelijk : 1. is aangetoond dat de bestemming in het gewestplan achterhaald is (bv. ten gevolge van de evolutie van de bevolking, van de economie), of niet meer verwezenlijkt kan worden, 2. de in het bijzonder plan van aanleg voorgestelde bestemming beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden en er dwingende behoefte bestaat aan een daaraan aangepaste nieuwe, afwijkende ordening, en, 3. deze planologische noden duidelijk en goed gelokaliseerd kunnen worden, en, 4. de voorgestelde afwijkende ordening geen middel is om het gewestplan te corrigeren, en, 5. het vervullen van deze voorwaarden blijkt uit de formele, zoniet minstens uit het dossier af te leiden motivering van het afwijkend plan, en een bijzonder plan van aanleg derhalve alleszins niet tot doel mag hebben van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in geen deele richt naar de aanwijzingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult, en doordat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en volgens de bestemmingsvoorschriften van het bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding" goedgekeurd bij koninklijk besluit van 18 februari 1964 en gewijzigd bij ministerieel besluit van 18 juli 1989 in een zone voor sport- en speelpleinen, en het bestreden besluit is verleend op grond van de overweging dat op 20 november 1989 een beroep tot nietigverklaring van de wijziging van het bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding" werd ingediend, en de vordering tot schorsing van dit bijzonder plan van aanleg bij arrest van 18 januari 1990 werd verworpen, en "dat de wetgever aan het indienen van een verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad van State geen schorsende werking verleent; dat enkel een beslissing tot schorsing genomen

door de Raad van State of door de Voorzitter in kort-geding de aangevochten administratieve beslissing haar rechtskracht kan ontnemen; dat de voorliggende aanvraag dient te worden getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van het gewijzigde bijzonder plan van aanleg nr. 4 'Herent-Uitbreiding', goedgekeurd bij ministerieel besluit van 18 juli 1989", en wordt besloten dat de bouwaanvraag in overeenstemming is met de voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg, terwijl voornoemd wijzigend bijzonder plan van aanleg met schending van voornoemd artikel 14, vierde lid, werd vastgesteld, aangezien het enerzijds een zone, door het gewestplan bestemd voor openbaar nut, bestemt tot zone voor landbouwgebied, en anderzijds een zone, door het gewestplan bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, bestemt tot recreatiezone voor sport- en speelvelden, en het bijzonder plan van aanleg zich aldus niet richt naar het gewestplan, het evenmin aanvult maar er onmiskenbaar op is gericht van het gewestplan af te wijken, en de aangegeven motivering niet voldoet aan de voorwaarden om op grond van deze bepaling van het gewestplan af te wijken;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de loutere verwijzing en overname van een verslag van de Auditeur bij de Raad van State als middel niet kan aanzien worden als het aantonen van een ernstig middel, en de vordering bijgevolg onontvankelijk is; dat het ministerieel besluit van 18 juli 1989 tot op heden door de Raad van State niet is vernietigd, zodat het tot op heden wordt vermoed wettig te zijn en de overheid niet mag weigeren rekening te houden met een beslissing van een andere overheid op grond van haar bewering dat deze handeling onwettig zou zijn, en dat de vordering tot schorsing van het ministerieel besluit werd verworpen, zodat het vermoeden van wettigheid niet werd omgekeerd;

Overwegende dat de tussenkomen de partij antwoordt dat het vervullen van de voorwaarden om op grond van artikel 14, vierde lid, af te wijken van het gewestplan zowel kan blijken uit de motivering als uit de elementen van het voorliggend administratief dossier, dat bij de motivering van het thans bestreden besluit de minister de motieven die het afwijkend bijzonder plan van aanleg wettigen uitdrukkelijk heeft hernomen in zijn beslissing, dat de hiervoren genoemde begrippen zoals "het achterhaald zijn van het gewestplan", "de planologische noden en mogelijkheden" en de "dwingende behoefte tot afwijking" begrippen zijn die geen vaststaande inhoud hebben en uiteraard ruimte laten voor interpretatie, dat de wetgever de mogelijkheid tot afwijking via een bijzonder plan van aanleg niet heeft beperkt tot de gevallen waar de voorgestelde afwijking beantwoordt aan een absolute noodzaak, dat noch de wetgever noch de administratie bedoeld hebben de gewestplannen als dusdanig in herziening te stellen telkens een gewenste, verantwoorde, voor de goede ruimtelijke ordening noodzakelijke afwijking van het gewestplan noodzakelijk wordt geacht, en in casu de afwijking van het gewestplan beantwoordt aan de noodzaak waarnaar artikel 14, vierde lid, refereert, dat de gerealiseerde "ruiloperatie" duidelijk wijst op een stedenbouwkundig beleid waarbij de geest van de bepalingen van het gewestplan worden geëerbiedigd zij het dat om specifieke redenen binnen een zeer duidelijk afgebakend gebied zones worden gewisseld om redenen van goede ruimtelijke ordening, dat evenmin als de ongunstige adviezen de gunstige adviezen bindend zijn en dat de voorgestelde wijziging moet worden beoordeeld op grond van het geheel van de uitgebrachte adviezen, dat ruimschoots is tegemoet gekomen aan de opmerking geformuleerd door het Bestuur van de Landbouwstructuren aangezien een belangrijke oppervlakte akker en weiden die voor openbaar nut waren voorzien, opnieuw in landbouwzone wordt ingedeeld, en uit het administratief dossier overduidelijk blijkt dat de

oorspronkelijk voor openbaar nut voorziene zone niet meer beantwoordt aan de noden van de gemeente die overigens ook niet over de budgetten beschikt om deze zone van openbaar nut te realiseren;

Overwegende dat verzoeker het middel uiteenzet met aanhaling van uittreksels uit het auditoraatsverslag in de zaak tegen het bij ministerieel besluit van 18 juli 1989 houdende goedkeuring van het door de gemeenteraad van Herent op 30 juni 1987 definitief aangenomen wijzigend bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding", en deze uitdrukkelijk tot de zijne heeft gemaakt om aan te tonen dat dit wijzigend bijzonder plan van aanleg is tot stand gekomen met schending van artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij opwerpt, het middel niet is gesteund op een "loutere verwijzing en overname van een verslag van de Auditeur bij de Raad van State", maar is uiteengezet met vermelding van de juridische en feitelijke elementen op grond waarvan verzoeker van oordeel is dat bedoeld bijzonder plan van aanleg onwettig is; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat het bijzonder plan van aanleg zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze aanvult, en dat het desnoods ervan kan afwijken; dat uit deze bepaling volgt dat het gewestplan een richtsnoer is voor het bijzonder plan van aanleg dat essentieel op nadere uitvoering en aanvulling van het gewestplan is gericht, en dat de mogelijkheid om in het bijzonder plan van aanleg af te wijken van het gewestplan alleen bestaat voor het geval dat daartoe noodzaak bestaat; dat de term "desnoods" erop wijst dat tegelijk : 1. is

aangetoond dat de bestemming in het gewestplan achterhaald is (bv. ten gevolge van de evolutie van de bevolking, van de economie), of niet meer verwezenlijkt kan worden, 2. de in het bijzonder plan van aanleg voorgestelde bestemming beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden en er dwingende behoefte bestaat aan een daaraan aangepaste nieuwe, afwijkende ordening waardoor er geen tijd is om deze te verwezenlijken door de wijziging van het gewestplan, en, 3. deze planologische noden duidelijk en goed gelokaliseerd kunnen worden, en beperkt zijn in omvang, en, 4. de voorgestelde afwijkende ordening geen middel is om het gewestplan te corrigeren, en, 5. het vervullen van deze voorwaarden blijkt uit de formele, zoniet minstens uit het dossier af te leiden motivering van het afwijkend plan;

Overwegende dat uit bovenstaande volgt dat alleszins het bijzonder plan van aanleg niet tot doel mag hebben van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in geen dele richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult;

Overwegende dat het bij ministerieel besluit van 18 juli 1989 goedgekeurd wijzigend bijzonder plan van aanleg nr. 4 "Herent-Uitbreiding" gronden die volgens het gewestplan Leuven tot gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zijn bestemd, herklassificeert tot "landbouwzone"; dat de in het bestreden besluit overgenomen motivering van bedoelde afwijking luidt als volgt :

"De zone voor openbaar nut, gelegen tussen de Bel-semaekerstraat en de Vloerstraat werd alsdusdanig gecreëerd met het oog op het aanleggen van een groot sportcomplex waarvan de visie dateert van het begin van de jaren 60. De ligging werd centraal gekozen tussen de vroegere deelgemeenten Herent en Wijgmaal, wat sinds de fusie en de aanhechting van Wijgmaal bij

Leuven, achterhaald is. Anderzijds passen de grote financiële ambities van de jaren 60 niet meer in het huidige economisch realiseerbaar kader. Daar de terreinen sindsdien onafgebroken voor landbouwdoeleinden bestemd bleven, beantwoordt hun herklassificatie tot landbouwzone ongetwijfeld beter aan de thans bestaande planologische noden en mogelijkheden. Het betreft goede landbouwgrond die nog met hoog rendement wordt geëxploiteerd. Door de aanleg van sportinfrastructuurwerken verspreid over verschillende deelgemeenten dient de aanleg van dergelijke installaties niet meer centraal gelokaliseerd te worden...";

dat voornoemd wijzigend bijzonder plan van aanleg gronden, waaronder het bouwperceel, die volgens het gewestplan Leuven tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied zijn bestemd, herklasseert tot "zone voor sport- en speelvelden", en deze afwijking motiveert als volgt :

"Bewuste zone bestaat reeds tientallen jaren uit een afgedankte en verwaarloosde nertskwekerij en dit door stallingen die op hun beurt reeds op een oud gemeentelijk stort werden gebouwd. De zone is al sinds jaar en dag compleet onbruikbaar voor landbouwuitbatingen. Het blijkt dan ook aangewezen om deze beperkte zone te bestemmen voor sport- en speelvelden eventueel aan te leggen door privé-initiatief. Naar verwijzing met punt 2 blijkt dat ter plekke een veel beperktere zone voor sport- en speldoeleinden voldoende is en de bestemming landbouw in rechten en in feiten beter wordt verwezenlijkt door het herklasseren van het aan de overzijde van de Vloerstraat 10 maal groter gebied";

Overwegende dat uit de aangehaalde redenging op het eerste gezicht blijkt dat het bijzonder plan van aanleg niet is opgemaakt met de bedoeling zich naar de bestemming van het gewestplan te richten en deze aan te vullen, naar aanleiding waarvan de noodzaak van een afwijking zich kan voordoen, maar met de bedoeling om van deze bestemming af te wijken, omdat deze bestemming niet voldoet; dat het bij ministerieel besluit van 18 juli 1989 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg lijkt te zijn vastgesteld met schending van artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke

ordering, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat de bestreden bouwvergunning, die in dit bijzonder plan van aanleg haar rechtsgrond vindt, om deze reden eveneens onrechtmatig lijkt te zijn verleend; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal aan verzoeker een moeilijk te herstellen nadeel berokkenen.

Ingevolge het Ministerieel Besluit houdende de verwerping van het Beroep van het College van Burgemeester en Schepenen wordt de NV DE VLOER vergund het bouwen van een cafetaria, het aanleggen van twee nieuwe tennisbanen, het overdekken van twee tennis-terreinen d.m.v. luchtdraaghallen, het plaatsen van verlichtingsmasten, het aanleggen van verharding voor beachvolley en petanquebanen aan de Vloerstraat te Herent, kadastraal bekend sectie E, nrs. 156f, 157d, 157e.

Het spreekt voor zich dat deze uitbreiding een nog grotere hinder voor verzoeker zal teweegbrengen.

Te verwijzen valt, niet enkel naar het getik van tennis- en petanqueballen, de lichten van de masten die 's avonds zullen schijnen, het lawaai van de gebruikers van het cafetaria, doch ook het verkeer dat de Vloerstraat te slikken zal krijgen en waarop deze geenszins berekend is.

In strijd met de rustige ligging van de Vloerstraat zal er milieuhinder, drukte en vervuiling komen ingevolge de toevloed van 'dagjesmensen' en 'vaste gebruikers' met het openbaar vervoer en privé-voertuigen.

De privacy van de omwonenden, waaronder verzoeker, zal worden aangetast door de verdere uitbouw.

Door de grote omvang, de hoogte en de aard van het bouwwerk, zal de ruimtelijke ordening onomkeerbaar geschonden zijn; de gehele omgeving zal essentieel van karakter veranderen";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het ingeroepen nadeel niet rechtstreeks volgt uit de bestreden beslissing, vermits vijf tennisbanen en een cafetaria reeds zijn vergund, en dit op 25 januari 1988, en de bestreden bouwvergunning niets meer blijkt in te

houden dan de aanleg van twee bijkomende tennisbanen met bijhorende lichtmasten, een verwijderbare overdekking van twee tennisbanen, en de verdere uitbouw van een cafetaria, een petanquebaan en de voorziening voor beachvolley, dat het nadeel voortvloeit uit het bijzonder plan van aanleg, waarmee de bouwvergunning volledig in overeenstemming is en dat tot op heden als wettig moet worden beschouwd, nu het niet werd geschorst door de Raad van State, en dat verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoonst aangezien hij woont aan het nummer 40 terwijl de n.v. DE VLOER is gehuisvest aan het nummer 71, waaruit kan worden geconcludeerd dat hij geen naaste buur is van de aanvrager;

Overwegende dat de tussenkomenende partij opwerpt dat de woning van verzoeker is gelegen op een grotere afstand van de tennisclub zodat niet zonder meer vaststaand is dat verzoeker het getik van tennis- of petanqueballen kan horen, de verlichting van de tennisvelden kan waarnemen of het lawaai van de gebruikers van de cafetaria kan horen, dat de tennisclub inmiddels sedert meer dan 10 jaar wordt uitgebaat en geen enkel procesverbaal wegens geluidshinder ten laste van de tennisvereniging werd opgesteld, en dat het "algemeen geweten" is dat verzoeker zich om louter principiële redenen verzet tegen de aanwezigheid van de sportvereniging;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning vergunning verleent voor "het bouwen van een cafetaria, de aanleg van 2 nieuwe tennisbanen, het overdekken van twee tennisterreinen d.m.v. luchtdraaghallen, het plaatsen van verlichtingsmasten, het aanleggen van verharding voor beachvolley en petanquebanen"; dat de omstandigheid dat er zich ter plaatse reeds vijf tennisbanen en een cafetaria bevinden, waarvan de bouwvergunning door verzoeker overigens ook met een beroep tot nietigverklaring is bestreden, niet wegneemt dat deze

bijkomende bouwwerken voor verzoeker bijkomende ernstige hinder kunnen veroorzaken; dat, gelet op de aard en omvang van de vergunde inrichtingen, het argument dat het nadeel niet ernstig is omdat verzoekers eigendom niet onmiddellijk paalt aan het bouwperceel niet aannemelijk is; dat het verweer dat het ingeroepen nadeel volgt uit het bijzonder plan van aanleg evenmin kan worden weerhouden gelet op het ernstig bevonden enig middel waarin de onwettigheid van dit bijzonder plan van aanleg wordt aangevoerd; dat verzoekers uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden bouwvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DE VLOER in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 april 1999 van de Minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent tegen het besluit van 26 november 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan de n.v. DE VLOER de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een cafetaria, de aanleg van twee nieuwe tennisbanen, het overdekken van twee tennisterreinen door middel van luchtdraaghallen, het plaatsen van verlichtingsmasten, het aanleggen van verharding voor beachvolley en petanquebanen op percelen gelegen te Herent, Vloerstraat, kadastraal bekend sectie E, nrs. 156f, 157d en 157e.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op twintig maart tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.